

Til nr. 24

Den foreslåede ændring af § 43, stk. 2, 1. pkt., indebærer, at føreren og den, der har rådighed over et skib eller luftfartøj, som har bragt en udlænding her til landet, samt dennes repræsentant har pligt til uden udgift for staten straks at sørge for udlændingens udrejse eller tilbagerejse, såfremt udlændingen bliver afvist. Efter de gældende regler har føreren m.v. alene pligt til uden udgift for staten at sørge for udlændingens udrejse.

Af Schengen-konventionens artikel 26, stk. 1, følger, at Schengen-landene – med forbehold af forpligtelserne efter flygtningekonventionen – forpligter sig til at optage følgende regler i deres nationale lovgivning:

- a) Hvis en udlænding nægtes indrejse til et Schengen-land fra et land, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen, har den transportørvirksomhed, der har befordret den pågældende til grænsen ad land-, sø- eller luftvejen, pligt til straks at tage sig af den pågældende. På grænsekontrolmyndighedernes anmodning skal virksomheden bringe den pågældende tilbage til det tredjeland, hvorfra befordringen er sket, til det tredjeland, der har udstedt det anvendte rejsedokument, eller til ethvert andet tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse.
- b) Transportørvirksomheden har pligt til at træffe alle nødvendige forholdsregler for at sikre sig, at udlændinge, der befordes ad luft- eller søvejen, er i besiddelse af de rejsedokumenter, der kræves for indrejse i Schengen-landene.

Den gældende § 43, stk. 2, omfatter alene transport med skib og luftfartøj. For så vidt angår forpligtelsen i artikel 26, stk. 1, litra a, til at fastsætte regler for landtransport til grænsen fra et land, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen, har dette ikke praktisk relevans for Danmark, idet Danmark ikke har landegrænser til lande uden for Schengen-samarbejdet.

I de tilfælde, hvor en udlænding transporteres til Danmark med en bus på et skib, vil søtransportøren stå som den ansvarlige transportør i forhold til udlændingelovens § 43, stk. 2.

Den foreslåede ændring af § 43, stk. 2, medfører, at transportøren ikke alene kan have pligt til at sørge for en udlændings udrejse, men også pligt til at sørge for en udlændings tilbagerejse, hvilket skal forstås i overensstemmelse med bestemmelsen i Schengen-konventionens artikel 26, stk. 1, litra a.

Den foreslåede ændring medfører endvidere, at transportørens pligt til at sørge for udlændingens udrejse eller tilbagerejse indtræder *straks*. I praksis

forudsættes dette at betyde, at transportøren som udgangspunkt skal medtage den pågældende udlænding med samme fly eller skib, hvormed den pågældende er transporteret til Danmark. Såfremt dette ikke er praktisk muligt, skal udrejsen eller tilbagereisen så vidt muligt ske med transportørskabets første ledige fly eller skib.

Til nr. 25

Det foreslås, at der som § 43, stk. 5, indsættes en bestemmelse om, at bestemmelserne i § 43, stk. 2-3, ikke finder anvendelse ved indrejse fra et Schengen-land.

Som anført i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 24, fastslår artikel 26, stk. 1, en forpligtelse for Schengen-landene til i deres nationale lovgivning at optage regler om, at en transportør, der bringer en udlænding til et Schengen-lands ydre grænse, har pligt til straks at tage sig af den pågældende, såfremt vedkommende nægtes indrejse.

Schengen-sekretariatet har oplyst, at der i Schengen-konventionen kan indlægges et implicit forbud mod nationale bestemmelser om transportøransvar ved passage af de indre grænser, idet sådanne bestemmelser efter sekretariatets opfattelse vil stride imod konventionens overordnede princip om afskaffelse af personkontrollen ved de indre grænser, jf. konventionens artikel 2, stk. 1.

Portugal, der har formandskabet for arbejdsgruppen vedrørende de ydre grænser, samt Tyskland og Holland har i tilknytning hertil oplyst, at man i praksis ikke pålægger transportøransvar ved passage af indre grænser. De nævnte lande er i øvrigt enige med Schengen-sekretariatet i opfattelsen af, at gennemførelse af transportøransvar ved passage af en indre grænse vil være i strid med Schengen-konventionens principper om fri bevægelighed.

For så vidt angår Danmarks forpligtelser efter ICAO-konventionen findes denne konventions bestemmelser om transportøransvar ikke at være til hinder for, at Schengen-konventionen begrænser det geografiske anvendelsesområde for bestemmelserne herom, således at de ikke finder anvendelse ved passage af de indre grænser. I den forbindelse har Udlændingestyrelsen oplyst, at det portugisiske formandskab for arbejdsgruppen vedrørende ydre grænser ligeledes finder, at det forhold, at der ikke kan pålægges transportøransvar ved passage af de indre Schengen-grænser, ikke er strid med ICAO-konventionen.